

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 21 januari 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artikel 5 —
Begreppet motsvarande förmåner — Likabehandling av åldersförmåner i två medlemsstater inom
Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Nationella bestämmelser enligt vilka åldersförmåner som
uppbärs i andra medlemsstater ska beaktas vid beräkningen av socialförsäkringsavgifter”

I mål C-453/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) genom beslut av den
10 september 2014, som inkom till domstolen den 29 september 2014, i målet

Vorarlberger Gebietskrankenkasse,

Alfred Knauer

mot

Landeshauptmann von Vorarlberg,

ytterligare deltagare i rättegången:

Rudolf Mathis,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på tredje avdelningen L. Bay Larsen, tillförordnad ordförande på fjärde
avdelningen, samt domarna J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (referent) och K. Jürimäe,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: handläggaren V. Giacobbo-Peyronnel,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 16 juli 2015,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Vorarlberger Gebietskrankenkasse, genom J. Lercher, Rechtsanwalt,
- Alfred Knauer, genom J. Nagel och M. Bitriol, Rechtsanwälte,

* Rättegångsspråk: tyska.

- Österrikes regering, genom G. Hesse, i egenskap av ombud,
- Förenade kungarikets regering, genom V. Kaye, i egenskap av ombud, biträdd av T. de la Mare, QC,
- Europeiska kommissionen, genom M. Kellerbauer och D. Martin, båda i egenskap av ombud,
- EFTA:s övervakningsmyndighet, genom M. Moustakali, X. Lewis och M. Schneider, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 12 november 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1, och rättelse i EUT L 200, 2004, s. 1, samt rättelse till rättelsen i EUT L 201, 2005, s. 47) och av artikel 45 FEUF.
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Vorarlberger Gebietskrankenkasse (regionala sjukkassan i Land Vorarlberg, nedan kallad sjukkassan) och Alfred Knauer, å ena sidan, och Landeshauptmann von Vorarlberg (guvernören i Land Vorarlberg), å andra sidan. Målet avser Alfred Knauers skyldighet att betala in avgifter till det österrikiska sjukförsäkringssystemet från sin månatliga pension som han mottar från en yrkesbaserad pensionsordning i Furstendömet Liechtenstein.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Skäl 9 i förordning nr 883/2004 har följande lydelse:

”Domstolen har vid flera tillfällen yttrat sig om möjligheten till likabehandling av förmåner, inkomster och omständigheter. Denna princip bör uttryckligen antas och utvecklas, samtidigt som innehållet och andan i rättsliga avgöranden efterlevs.”

- 4 I artikel 3 i denna förordning, med rubriken ”Sakområden”, föreskrivs följande:

”1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör

...

d) förmåner vid ålderdom,

...”

- 5 Artikel 5 i nämnda förordning, som har rubriken ”Likvärdiga förmåner, inkomster, omständigheter eller händelser”, har följande lydelse:

”Om inte annat följer av denna förordning och med beaktande av de särskilda tillämpningsbestämmelserna skall följande gälla:

- a) Om enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning förmånerna från det sociala trygghetssystemet eller andra inkomster har vissa rättsverkningar, skall de relevanta bestämmelserna i den lagstiftningen också tillämpas på motsvarande förmåner som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller på inkomster som förvärvats i en annan medlemsstat.
- b) Om enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning rättsverkningar uppstår genom vissa omständigheter eller händelser, skall den medlemsstaten beakta liknande omständigheter eller händelser som inträffat inom en annan medlemsstats territorium som om dessa hade inträffat inom det egna territoriet.”
- 6 I artikel 9 i förordning nr 883/2004, som har rubriken ”Medlemsstaternas förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde”, föreskrivs i punkt 1 att medlemsstaterna skriftligen ska anmäla till Europeiska kommissionen bland annat den lagstiftning och de system som avses i artikel 3 i förordningen.
- 7 I artikel 30 i förordningen, med rubriken ”Avgifter som skall betalas av pensionstagare” föreskrivs följande:
- ”1. Den institution i en medlemsstat som enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar skall göra avdrag från pensionen för att täcka avgifter för att erhålla sjukförmåner ... får begära och återkräva sådana avgifter, beräknade i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar endast om en institution i den berörda medlemsstaten skall betala kostnaderna för [förmånerna] ...
2. När ... inbetalning av avgifter eller liknande betalningar enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den berörda pensionstagaren är bosatt utgör en förutsättning för att erhålla sjukvårdsförmåner, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får dessa avgifter inte krävas in på grundval av bosättningen.”
- 8 I artikel 53 i förordning nr 883/2004, med rubriken ”Bestämmelser om förhindrande av sammanträffande av förmåner”, föreskrivs följande i punkt 1:
- ”Sammanträffande av förmåner vid invaliditet, ålderdom och till efterlevande som beräknas eller utges på grundval av försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts av samma person skall betraktas som sammanträffande av förmåner av samma slag.”
- 9 Artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning nr 883/2004 (EUT L 284, s. 1), med rubriken ”Pensionstagares avgifter”, har följande lydelse:
- ”Om en person erhåller pension från mer än en medlemsstat, ska det avgiftsbelopp som dras från samtliga utbetalda pensioner under inga omständigheter överstiga det belopp som ska dras av när det gäller en person som erhåller samma pensionsbelopp från den behöriga medlemsstaten.”
- 10 Förordning nr 883/2004 och förordning nr 987/2009 är tillämpliga i Liechtenstein med stöd av gemensamma kommittéens [för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet] beslut nr 76/2011 av den 1 juli 2011, om ändring av bilaga VI (social trygghet) och protokoll 37 till EES-avtalet (EUT L 262, s. 33).

Österrikisk rätt

- 11 I 73a § punkt 1 i lagen om social trygghet (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), i dess lydelse enligt 2010 års andra lag om ändring av systemet för social trygghet (2. Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2010, BGBl. I, 102/2010, nedan kallad lagen om social trygghet), föreskrivs följande:

”Om någon uppbär utländsk pension som omfattas av tillämpningsområdet för

— [förordning nr 883/2004] ...

...

ska, om mottagaren av den utländska pensionen har rätt till sjukförsäkringsförmåner, denne även betala sjukförsäkringsavgift enligt 73 § punkterna 1 och 1a för denna utländska pension. Denna avgift förfaller till betalning när den utländska pensionen betalas ut.”

- 12 Vad beträffar det österrikiska pensionssystemet, som genomfördes genom lagen om social trygghet, har den hänskjutande domstolen förklarat att pensionsförsäkringen, som särskilt skyddar de försäkrade mot de risker som är förbundna med ålder, syftar till att möjliggöra för den försäkrade att behålla en levnadsstandard motsvarande den som vederbörande hade före pensionen. För att ha rätt till ålderspension ska den försäkrade inte enbart ha uppnått lagstadgad pensionsålder, utan ska även ha varit ansluten till den obligatoriska försäkringen ett visst antal perioder. Obligatoriskt försäkrad är i princip var och en som är anställd av en arbetsgivare, förutsatt att lönen inte betraktas som försumbar. Personer som är anslutna till den obligatoriska pensionsförsäkringen och som önskar en högre pension än den som de normalt skulle ha rätt till kan teckna en frivillig kompletterande försäkring genom att betala in pensionsavgifter, vars årsbelopp har ett tak. Eftersom det är fråga om ett pensionsförsäkringssystem som bygger på den enskildes andel av de gemensamma kostnaderna, används inbetalda belopp direkt för att finansiera förmånerna. Pensionsförsäkringen förvaltas av försäkringsbolag.

Liechtensteinsk rätt

- 13 Det framgår av beslutet om hänskjutande att pensionssystemet i Liechtenstein grundar sig på tre pelare, nämligen ålderspension och efterlevandepension (första pelaren), yrkesbaserad pensionsordning (andra pelaren) och kompletterande privat försäkring (tredje pelaren).
- 14 Medan ålders- och efterlevandepension är ett avgiftsfinansierat system är den yrkesbaserade pensionsordningen, som regleras i lagen om yrkesbaserad pensionsordning (Gesetz über die betriebliche Personalvorsorge) av den 20 oktober 1987, en kapitaliseringsordning. Den är kopplad till systemet för ålders- och efterlevandepension och med anställningsförhållandet. Det är i princip obligatoriskt att vara ansluten till den yrkesbaserade pensionsordningen och den ska, tillsammans med ålders- och efterlevandepensionen, möjliggöra för den försäkrade att behålla en levnadsstandard som motsvarar den som vederbörande hade före pensionen. Genomförandet av den yrkesbaserade pensionsordningen åvilar i princip en enhet som ska upprättas av arbetsgivaren eller som denna anlitar, det vill säga en socialförsäkringsinstitution. Dessa institutioner kan begränsa sig till att enbart betala ut lagstadgade minimiförmåner eller utbetala vissa mera omfattade förmåner än dessa minimiförmåner, fortfarande inom samma rättsliga och organisatoriska ram. Definitionen och organisationen av den yrkesbaserade pensionsordningen är till stor del inte en fråga om personliga initiativ eller om viljan hos de personer som berörs av åldersrelaterade risker.
- 15 Furstendömet Liechtenstein anmälde enligt artikel 9 i förordning nr 883/2004 att lagen om yrkesbaserad pensionsordning omfattas av det materiella tillämpningsområdet för denna förordning.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 16 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Alfred Knauer och Rudolf Mathis är bosatta i Österrike och att de, såsom mottagare av österrikisk pension, är anslutna till sjukförsäkringen i enlighet med lagen om social trygghet. Eftersom de tidigare har arbetat i Schweiz och i Liechtenstein, uppbär de ålderspension som betalas ut från en pensionskassa inom ramen för den liechtensteinska yrkesbaserade pensionsordningen (nedan kallad den liechtensteinska pensionskassan).
- 17 Sjukkassan ålade Alfred Knauer och Rudolf Mathis att betala sjukförsäkringsavgifter från och med oktober 2011 avseende de månatliga pensioner som betalas ut från den liechtensteinska pensionskassan.
- 18 Genom två beslut av den 10 december 2013 sänkte guvernören i Land Vorarlberg den avgift som Alfred Knauer och Rudolf Mathis skulle betala in till sjukförsäkringen. Som skäl för besluten angavs att enbart en del av den yrkesbaserade pensionsordningen, nämligen den som motsvarar lagstadgade minimiförmåner, omfattades av tillämpningsområdet för förordning nr 883/2004 och således av den avgiftsskyldighet som föreskrivs i 73a § i lagen om social trygghet. Däremot omfattades inte den kompletterande delen, som föreskrivs i lagen om yrkesbaserad pension och som motsvarar mer omfattande förmåner än minimiförmånerna, av tillämpningsområdet för lagen om social trygghet. Samma gällde för den del av den yrkesbaserade liechtensteinska pensionsordningen som motsvarar de förmåner som betalas ut för avgifter som erlagts innan lagen om yrkesbaserad pensionsordning trädde i kraft, det vill säga före den 1 januari 1989. Denna del skulle behandlas på samma sätt som den kompletterande delen.
- 19 Sjukkassan överklagade dessa beslut vid den hänskjutande domstolen och Alfred Knauer överklagade det beslut som avsåg honom. Enligt sjukkassan ska avgifterna beräknas med hela den månatliga pensionen som betalas ut från den liechtensteinska pensionskassan till Alfred Knauer och Rudolf Mathis som underlag, medan Alfred Knauer anser att det inte ska betalas någon avgift för dessa pensioner.
- 20 Enligt den hänskjutande domstolen förefaller en jämförelse av de lagstadgade villkoren för beviljande av ålderspension, som utgår enligt lagen om social trygghet, å ena sidan, och lagen om yrkesbaserad pensionsordning, å andra sidan, att ge vid handen att det är fråga om motsvarande förmåner i den mening som avses i artikel 5 a i förordning nr 883/2004. Den hänskjutande domstolen anser att sistnämnda pensioner omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Nämnda pensioner utgår nämligen enligt bestämmelser i den berörda staten, som avser den gren eller det system för social trygghet som avser åldersförmåner, och Furstendömet Liechtenstein har dessutom anmält att lagen om yrkesbaserad pensionsordning i sin helhet omfattas av förordningens materiella tillämpningsområde.
- 21 Den hänskjutande domstolen anser emellertid att det inte kan uteslutas att den liechtensteinska yrkesbaserade pensionsordningen – oberoende av att den, såsom bekräftats av nämnda anmälan, är hänförlig till kategorin samordnade pensionsordningar – inte kan anses vara en motsvarande pensionsordning i den mening som avses i artikel 5 i samma förordning, på grund av de möjligheter som den lämnar de försäkrade att själva utforma sin pensionsordning. Det kan enligt den hänskjutande domstolen inte heller uteslutas att det enligt unionsrätten skulle vara rättsstridigt att låta samtliga förmåner som betalas ut enligt nämnda pensionsordning ingå i avgiftsunderlaget för den österrikiska sjukförsäkringen, eftersom detta skulle hindra den princip om fri rörlighet som föreskrivs i artikel 45 FEUF.

- 22 Verwaltungsgericht (Högsta förvaltningsdomstolen) beslutade under dessa omständigheter att vilandeförklara målet och att ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 5 i förordning nr 883/2004, mot bakgrund av artikel 45 FEUF, tolkas så, att ålderspension enligt en yrkesbaserad pensionsordning (vilken staten tagit initiativ till och garanterar och som ska ge möjlighet för den försäkrade att på rimligt vis upprätthålla sin invanda levnadsstandard, som fungerar enligt kapitaliseringsprincipen, som i princip är obligatorisk men kan ge utrymme för högre pension och därmed högre avgifter än de lagstadgade miniminivåerna och vars genomförande åligger ett av arbetsgivaren inrättat eller anlitat försäkringsinstitut – såsom pensionsordningen enligt den ”andra pelaren” i Liechtenstein) anses som motsvarande förmåner i den mening som avses i nämnda artikel 5, med ålderspension enligt en lagstadgad pensionsordning (vilken också staten tagit initiativ till och garanterar och som ska ge möjlighet för den försäkrade att på rimligt vis upprätthålla sin invanda levnadsstandard, men som fungerar enligt principen om den enskildes andel av de gemensamma kostnaderna och som är obligatorisk och vars genomförande åligger socialförsäkringsorgan inrättade i lag – såsom den österrikiska pensionsordningen)?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 23 EU-domstolen påpekar inledningsvis att när åldersförmåner har angetts i en anmälan i den mening som avses i artikel 9 i förordning nr 883/2004 omfattas förmånerna av tillämpningsområdet för förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom Mora Romero, C-131/96, EU:C:1997:317, punkt 25, och Pérez García m.fl., C-225/10, EU:C:2011:678, punkt 36).
- 24 Det är utrett att den yrkesbaserade pensionsordning som är aktuell i det nationella målet i sin helhet har anmälts i den mening som avses i artikel 9 i förordning nr 883/2004 av Furstendömet Liechtenstein, vilket ska likställas med en medlemsstat vid tillämpningen av denna förordning. De åldersförmåner som betalas ut enligt denna ordning omfattas således av tillämpningsområdet för nämnda förordning.
- 25 Vidare ska det konstateras att även om frågan allmänt hänvisar till artikel 5 i förordning nr 883/2004, avser den i realiteten tolkningen av begreppet ”motsvarande förmåner” i den mening som avses i artikel 5 a i denna förordning.
- 26 Under dessa omständigheter ska den fråga som den hänskjutande domstolen har ställt förstås på följande sätt. Den hänskjutande domstolen önskar få klarhet i, under de omständigheter som är för handen i det nationella målet, huruvida artikel 5 a i nämnda förordning ska tolkas så, att åldersförmåner som betalas ut från en medlemsstats yrkesbaserade pensionsordning och åldersförmåner som betalas ut från en annan medlemsstats lagstadgade pensionsordning – varvid båda omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning – utgör motsvarande förmåner i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 27 Enligt fast rättspraxis är det, vid fastställandet av en unionsbestämmelses innebörd (i det aktuella målet artikel 5 a i förordning nr 883/2004), nödvändigt att ta hänsyn till såväl bestämmelsens lydelse som det sammanhang i vilket den ingår och dess ändamål (se, bland annat, dom Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 28 Bestämmelsens ordalydelse innehåller inga upplysningar om hur begreppet ”motsvarande förmåner” ska tolkas. Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 54 i förslaget till avgörande och i motsats till vad kommissionen har hävdad, har begreppet ”motsvarande förmåner” i artikel 5 a i förordning nr 883/2004 emellertid inte nödvändigtvis samma betydelse som begreppet ”förmåner av samma slag” i artikel 53 i denna förordning. Om unionslagstiftaren hade velat använda de kriterier som fastlagts i

rättspraxis för tolkningen av begreppet ”förmåner av samma slag” vid tillämpningen av reglerna om förbud mot sammanträffande av förmåner, skulle unionslagstiftaren nämligen ha använt samma terminologi vid tillämpningen av likvärdighetsprincipen.

- 29 Vad beträffar det sammanhang som artikel 5 a i förordning nr 883/2004 ingår i, är det förvisso korrekt, såsom den österrikiska regeringen har gjort gällande, att andra bestämmelser, såsom artikel 30 i denna förordning och artikel 30 i förordning nr 987/2009, skulle kunna reglera de villkor under vilka en institution i en medlemsstat får begära och återkräva avgifter för att erhålla sjukförmåner. Denna omständighet utesluter emellertid inte i sig att dessa omständigheter även kunde regleras av artikel 5 a.
- 30 Det framgår för övrigt av artikel 30 i förordning nr 883/2004 och artikel 30 i förordning nr 987/2009 att dessa artiklar inför vissa punktvisa begränsningar i medlemsstaternas möjlighet att begära och återkräva avgifter för att, bland annat, erhålla sjukförmåner. Dessa artiklar avser således inte att reglera denna begäran och detta återkrav på ett sådant sätt att samma begäran och samma återkrav, i enlighet med första meningen i artikel 5 i förordning nr 883/2004, utesluts från tillämpningsområdet för nämnda artikel 5 a.
- 31 Vad beträffar syftet med artikel 5 a i förordning nr 883/2004, följer det av skäl 9 i denna förordning att unionslagstiftaren däri har önskat införa den princip om likabehandling av förmåner, inkomster och omständigheter som har utvecklats i rättspraxis så att denna princip kan utvecklas med iakttagande av innehållet och andan i EU-domstolens avgöranden
- 32 EU-domstolen påpekar först att två åldersförmåner inte kan anses som motsvarande i den mening som avses i artikel 5 a i nämnda förordning, enbart på grund av att de båda omfattas av tillämpningsområdet för förordningen. Utöver den omständigheten att denna tolkning inte vinner stöd i EU-domstolens praxis, skulle en sådan tolkning nämligen innebära att det krav på motsvarighet som föreskrivs i denna bestämmelse och som unionslagstiftaren har önskat går förlorat, då denna bestämmelse under alla omständigheter enbart är tillämplig på förmåner som omfattas av nämnda tillämpningsområde.
- 33 Vad särskilt beträffar sådana åldersförmåner som avses i det nationella målet, och med beaktande av EU-domstolens praxis till vilken unionslagstiftaren har hänvisat i skäl 9 i förordning nr 883/2004, ska begreppet ”motsvarande förmåner” i artikel 5 a i denna förordning tolkas så, att det i sak hänvisar till två jämförbara åldersförmåner (se, för ett liknande resonemang, dom Klöppel, C-507/06, EU:C:2008:110, punkt 19).
- 34 Vad beträffar frågan om sådana åldersförmåner är jämförbara ska det beaktas vilket syfte som eftersträvas med förmånerna och med de bestämmelser som införde förmånerna (se, analogt, dom O, C-432/14, EU:C:2015:643, punkt 33).
- 35 Vad beträffar det nationella målet följer det av frågans ordalydelse att de åldersförmåner som betalas ut från den liechtensteinska yrkesbaserade pensionsordningen och de åldersförmåner som betalas ut från den lagstadgade österrikiska pensionsordningen har samma syfte, nämligen att säkerställa att mottagarna kan upprätthålla en levnadsstandard som motsvarar den de hade innan de gick i pension.
- 36 Härav följer att de åldersförmåner som avses i det nationella målet ska anses jämförbara. Som generaladvokaten påpekade i punkt 60 i förslaget till avgörande kan inte den omständigheten att det föreligger skillnader, bland annat avseende det sätt som rätten till dessa förmåner har förvärvats eller i fråga om de försäkrades möjlighet att åtnjuta kompletterande frivilliga förmåner, leda till någon annan slutsats.

- 37 Slutligen framgår det inte – under de omständigheter som är för handen i det nationella målet – att det finns några sakliga skäl för att inte behandla de berörda åldersförmånerna på samma sätt. Sådana sakliga skäl skulle, såsom EFTA:s övervakningsmyndighet korrekt har påpekat, kunna föreligga om avgifter för att erhålla sjukförmåner togs ut i Österrike på de åldersförmåner som betalas ut från den liechtensteinska yrkesbaserade pensionsordningen, när sådana avgifter redan hade tagits ut i Liechtenstein. Det framgår emellertid inte av de handlingar som ingetts till EU-domstolen att så skulle vara fallet i det nationella målet.
- 38 Frågan ska följaktligen besvaras på följande sätt. Artikel 5 a i förordning nr 883/2004 ska tolkas så, att under de omständigheter som är för handen i det nationella målet utgör åldersförmåner som betalas ut från en medlemsstats yrkesbaserade pensionsordning och åldersförmåner som betalas ut från en annan medlemsstats lagstadgade pensionsordning – varvid dessa båda ordningar omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning – motsvarande förmåner i den mening som avses i denna bestämmelse, då de båda förmånerna har samma syfte, nämligen att säkerställa att mottagarna kan upprätthålla en levnadsstandard som motsvarar den de hade innan de gick i pension.

Rättegångskostnader

- 39 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 5 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska tolkas så, att under de omständigheter som är för handen i det nationella målet utgör åldersförmåner som betalas ut från en medlemsstats yrkesbaserade pensionsordning och åldersförmåner som betalas ut från en annan medlemsstats lagstadgade pensionsordning – varvid dessa båda ordningar omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning – motsvarande förmåner i den mening som avses i denna bestämmelse, då de båda förmånerna har samma syfte, nämligen att säkerställa att mottagarna kan upprätthålla en levnadsstandard som motsvarar den de hade innan de gick i pension.

Underskrifter